

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 18037

гр. София, 26.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА П.А

като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА П.А Гражданско дело № 20221110161966 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3, във вр. чл. 146 ГПК.

Делото е образувано по пасивно субективно съединени осъдителни искове от „Уникредит Булбанк“ АД срещу наследниците на М. П. П., а именно: Д. П. Л., К. В. П. и С. Г. А., с искане ответниците да бъдат осъдени да заплатят в полза на ищеца задълженията на наследодателката им по сключен договор за кредит.

В исковата молба, подадена чрез адв. Д. Е. и уточнена с допълнителни молби от 19.01.2023 г., 01.02.2023 г., 21.02.2023 г., се твърди, че между М. П. П. в качеството ѝ на кредитополучател и „Уникредит Булбанк“ АД в качеството му на кредитодател е сключен договор за кредитна карта CCIR-223-00180-2016 от 22.04.2016 г., по силата на които М. П. П. е използвала банков кредит в размер на 2 000 лв. с краен срок за ползване и погасяване – 15.07.2022 г. Сочи, че с Анекс № 1 от 11.02.2020 г. страните преуреждат отношенията си. На 12.05.2020 г. е сключено Допълнително споразумение № 1, с което бил уговорен гратисен период за вноските за главница в периода от 12.05.2020 г. до 12.10.2020 г., като дължимите за този период лихви и главници се преразпределят за следващ период съгласно погасителен план. Твърди се, че кредитополучателката спряла да изпълнява задълженията си и изпаднала в забава за дължимите вноски за главница и лихва на 15.10.2020 г. С оглед настъпилото просрочие банката направила кредита предсрочно изискуем, считано от 23.06.2021 г., а към датата на предявяване на исковата молба /15.11.2022 г./ е настъпил падежът по договора /15.07.2022 г./. При опит да уведоми кредитополучателката за предсрочната изискуемост, кредитодателят установил, че тя е починала, поради което и насочва претенциите си към наследниците ѝ. Сочи, че по договора за кредит са дължими – главница, дължима за периода от 15.10.2020 г. до 23.06.2021 г., лихва върху редовната главница за периода от 15.10.2020 г. до 23.06.2021 г. съгласно чл. 11.2.1. от Анекс № 1 към Договора, лихва върху просрочената главница на основание чл. 11.2.2. във връзка с чл. 5.7. от Анекс № 1, неустойка върху дължимата главница съгласно чл. 5.7. от Анекс № 1, периодична такса съгласно § 2 от Допълнителното споразумение. Иска се ответниците Д. П. Л., К. В. П. и С. Г. А. – всеки от тях, по отделно, да бъде осъден да заплати на ищеца „Уникредит Булбанк“ АД следните суми: 623, 25 лв. – главница, представляваща 1/3 от общия размер 1869, 76 лв., дължима за периода от 15.10.2020 г. до 14.11.2022 г., 65, 51 лв. – лихва върху редовната главница в размер на 1/3 от общия размер от 196, 53 лв., дължима за периода от 15.10.2022 г. до 23.06.2021 г., 155, 82 лв. – лихва за просрочена главница в размер на 1/3 от общия размер от 467, 45 лв., дължима за периода от 15.10.2020 г. до 14.11.2022 г., 11, 75 лв. – неустойка за просрочена редовна лихва, в размер на 1/3 от общия размер от 35, 26 лв., дължима за

периода от 15.10.2020 г. до 14.11.2022 г., 41, 24 лв. – периодична такса в размер на 1/3 от общия размер от 123, 71 лв., дължима за периода от 15.10.2020 г. до 26.06.2021 г., 8, 67 лв. – редовна лиха /миграция/ в размер на 1/3 от общия размер от 26, 02 лв., дължима за периода от 15.10.2020 г. до 14.11.2022 г. Претендира разноски.

В исковата молба са направени доказателствени искания за събиране на писмени доказателства и назначаване на ССЧЕ.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника С. Г. А., на когото исковата молба е връчена на регистрирания му адрес чрез баща му.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника Д. П. Л., чрез назначения ѝ от съда особен представител – адв. В. В., с който исковете се оспорват като неоснователно. Твърди, че сключеният договор за кредит е потребителски по смисъла на Закона за потребителския кредит и при сключването му на били спазени изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПКр. Сочи, че на кредитополучателката не е представен погасителен план, нито ясно е указано по какъв начин ще бъде погасяван кредитът, на което основание е невалиден и поради това всички суми, платени от кредитополучателката е следвало да бъдат отнасяни към погасяване на главницата. Твърди, че договорът съдържа неравноправни клаузи, като изрично сочи разпоредбата на чл. 7.1.1 и сл. от договора. Твърди още, че по времето на КОВИД пандемията банката в господстващото ѝ положение заставила кредитополучателката да подпише споразумение, от което дължимите лихви се капитализирали допълнително. Във връзка със сключения анекс, твърди разпоредбите в него са абсолютно неразбираеми, не става ясно нито какви са компонентите на разходите, нито как се формират. Сочи, че претендираните суми не съответстват на приложения към анекса погасителен план. Възражава, че не е ясна методиката на определяне на годишните такси и лихви.

Направено е доказателствено искане за поставяне на допълнителни въпроси към ССЧЕ.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника К. В. П., чрез назначения му от съда особен представител – адв. Т. П., с който исковете се оспорват като недопустими и неоснователни. Възражава се срещу пасивната процесуална легитимация на ответника, доколкото не са представени доказателства нито за смъртта на кредитополучателката, нито че ответникът е нейн правоприемник, респективно наследник по закон. Ответникът възражава срещу основателността на предявените претенции. Твърди, че договорът за кредит е регулиран от ЗПКр и доколкото уговорките в него противоречат на множество разпоредби на закона, същият е невалиден. Сочи, че в договорът не е посочен лихвен процент, както и методиката по която е определен. Не е посочен и годишният процент на разходите, нито компонентите от които е формиран, а и в него не са включени част от претендираните такси и неустойки. Оспорва допълнителното споразумение да е подписано от кредитополучателката. Оспорва размера на предявения иск, като твърди, че не става ясно какво е задължението на кредитополучателката, нито каква част от него е била погасена. Възражава срещу претендираната неустойка, като твърди, че същата не е била уговорена между страните, а освен това е недопустимо едновременно претендиране на лихва за забава и неустойка. Оспорва претенциите за лихва предвид качеството им на акцесрони задължения. Оспорва претенцията за такса, като твърди, че дължимостта ѝ въобще не е била предвидена в договора.

Направени са доказателствени искания за прилагане на всички документи от ищеца във връзка със сключения договор, договора за предоставяне на платежни услуги, посочен в договор от 22.04.2016 г., както и да бъде назначена съдебно-графологична експертиза по отношение на авторството на подписите, съдържащи се в Допълнителното споразумение от 12.05.2020 г.

Правна квалификация на предявените искове: **чл. 9 ЗПК във вр. с чл. 79, ал.1 ЗЗД и**

чл. 430, ал. 2 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Липсват признати и ненуждаещи се от доказване между страните са следните обстоятелства.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК, съдът разпределя следната **доказателствена тежест**:

Ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на посоченото облигационно правоотношение и сключените към него изменения и допълнения, предаването на сумата на ответницата, уговорения падеж на погасителните вноски, изтичането на срока на договора.

Следва да установи и наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с надбавка (лихва), забавата на длъжника, както и да установи всяко едно от вземанията си по размер.

В доказателствена тежест на ответниците е да проведат насрещно доказване по посочените по-горе обстоятелства, а при установяването на фактическия състав на вземанията следва да установи, че задълженията са погасени.

Във връзка с конкретните възражения в отговора на исковата молба, с решението по съществото на спора съдът ще обсъди доводите на страните, дали договорът и/или неговите клаузи противоречат на императивните разпоредби на ЗПК или не.

По доказателствените искания:

Ищецът с исковата молба и ответницата с отговора на исковата молба са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и ще се допуснат до приемане.

Ще се допусне исканата от ищеца ССЧЕ, включително и по поставените в отговора на исковата молба от Д. П. Л. въпроси.

Искането на ответника К. В. П. с правно основание чл. 190 ГПК за представяне на договора за предоставяне на платежни услуги, посочен в договор от 22.04.2016 г. е основателно и следва да бъде уважено. Не е необходимо представяне на останалите документи към настоящия момент, доколкото вещото лице ще ги изследва при изготвяне на отговор по поставената експертиза.

По отношение на искането на ответника К. В. П. за назначаване на съдебно-графологична експертиза съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание.

На страните следва да се разяснят последиците на чл. 133, чл. 143, ал. 3 ГПК, както и на чл. 238, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **28.05.2024 г. от 15.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото, съгласно мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ приложените към исковата молба документи, като писмени доказателства по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по чл. 190 ГПК на ответника К. В. П..

ДОПУСКА изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза по искане на ищеца и ответника Д. П. Л. , като вещото лице след като се запознае с материалите по делото и документите съхранявани от ищеца, да отговори на въпросите, посочени в исковата молба, както и вещото лице да посочи какъв ще е размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва единствено върху незаплатената главница от падежа на съответната вноски до 15.10.2020 г., като съобрази и, че в периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г. не е начислявана лихва за забава, съобразно твърденията на ищеца, както и да посочи извършвани ли са плащания, с които да са погасени дължими по процесния договор суми, респ. какви суми са погасявани /какво е движението по кредита/, както и на посочените в отговора на исковата молба въпроси от Д. П. Л. .

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на **400 лева**, платимо както следва 200 лв. от бюджета на съда и 200 лв., вносимо от ищеца, в едномесечен срок от получаването на определението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **СТЕЛА РУСЕВА ИВАНОВА**, което да се призове след внасянето на определения депозит.

УКАЗВА на ищеца в срок до първото съдебно заседание да посочи ще се ползва ли от Допълнително споразумение № 1 от Договор ССIR-223-00180-2016.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.146, във връзка с чл.140, ал.3 ГПК, те могат да вземат становище по изготвения проект–доклад и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАПЪТВА страните към медиация или други способи за доброволно уреждане на спора. **ПРИКАНВА** страните към **СПОГОДБА**, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разностите за държавна такса, тъй като половината от внесената ДТ се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните /на ищеца – чрез адв. Е., на ответниците Д. П. Л. – чрез особения представител адв. В., К. В. П. – чрез особения представител адв. П., С. Г. А. – лично.

Съдия при Софийски районен съд: _____